

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

24. august 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 434 (Alm. del) af 26. juni 2018 stillet efter ønske fra Rune Lund (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af svaret på FIU alm. del - spørgsmål 380 (2016-17) redegøre for, om ministeriet indregner dynamiske effekter af videre- og efteruddannelse? Der henvises til redegørelsen om ministeriets regneprincipper, jf. FIU alm. del bilag 128.

Svar

Der henvises til Finansministeriets redegørelse *Regneprincipper og modelanvendelse – dynamiske effekter af offentligt forbrug og offentlige investeringer*, maj 2018, herunder boks 3.4 s. 90, hvor spørgsmålet om dynamiske effekter af videre- og efteruddannelse behandles.

Ændringer i befolkningens videre- og efteruddannelse ændrer som udgangspunkt ikke på den formelle uddannelsessammensætning, som danner grundlag for fremskrivningen af befolkningens uddannelsesniveau. Der anvendes i fremskrivningerne overordnede uddannelsesgrupperinger, herunder KVV, MVU og LVU.

I det omfang der er belæg for, at et givent VEU-tiltag kan sidestilles med et uddannelsesløft svarende til en ændring fra fx KVV til MVU, vil effekterne heraf skulle indregnes på samme vis, som det gøres for en ændring i befolkningens uddannelsesadfærd, jf. svar på *Finansudvalgsspørgsmål 380 af d. 31. maj 2017*.

Videre- og efteruddannelse har typisk karakter af at være relativt branche- og virksomhedsspecifik, og er derfor meget forskelligartet. Det vil derfor som udgangspunkt bero på en konkret vurdering af et givent tiltag, hvorvidt der vil være belæg for indregning af dynamiske effekter af tiltag på området.

I det omfang personer, som er i gang med videre- og efteruddannelse, er lønnet under uddannelsesforløbet, vil disse personer fremstå som beskæftigede i de mellemfristede fremskrivninger. Det bemærkes, at hvis det i et konkret tiltag gøres mere attraktivt at tage en videre- og efteruddannelse – og dette får flere til at benytte sig af tilbuddet – vil uddannelsesaktiviteten give anledning til et umiddelbart dræn i arbejdsudbuddet. Når denne effekt typisk ikke lægges ind i de mellemfristede fremskrivninger, skyldes det, ”at det gerne skal kunne godtgøres, at der ikke

indregnes én ud af flere effekter, som forventes at være modsatrettede og potentielt af tilnærmelsesvis samme størrelsesorden. Således har Finansministeriet eksempelvis tidligere vurderet, at det i forbindelse med en styrkelse af voksen- og efteruddannelserne (VEU) var mere retvisende ikke at indregne effekter på arbejdsudbuddet end at indregne en negativ effekt på den enkeltes arbejdsudbud i løbet af uddannelsesforløbet og samtidig – på grund af begrænset empirisk belæg for størrelsesordenen – se bort fra de potentielle positive effekter på arbejdsudbuddet efterfølgende, *jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 79 (Alm. del) af 23. november 2017.*, *jf. omtalte redegørelse s. 130.*

Skulle der i et konkret tilfælde være tilstrækkeligt belæg for at indregne konkrete dynamiske effekter som følge af et givet tiltag på videre- og efteruddannelsesområdet, vil disse effekter ifølge Finansministeriets regneprincipper skulle indregnes.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister